

PARLAMENT DE CATALUNYA

Roger Torrent i Ramió

President

Premis Solidaris ONCE 2018

Barcelona, 10 de desembre de 2018

Diputats, diputades, alcaldes, president del Consell Territorial, vicepresident de l'ONCE, amics i amigues, gràcies per deixar-me ser entre vosaltres, per deixar-me participar en aquesta festa, a més a més en un any especial, perquè commemorem que feu vuitanta anys, que l'ONCE fa vuitanta anys.

Avui també es commemora un altre aniversari, un aniversari que connecta amb un fil invisible però molt fort amb aquestes vuit dècades de l'ONCE: avui fa setanta anys de la Declaració universal dels drets humans. I el que tenen en comú els vuitanta anys de l'ONCE i els setanta de la declaració és el treball per la dignitat de les persones. Cadascuna des del seu àmbit, cadascuna des de la seva posició, cadascuna des de la seva parcel·la territorial o la seva realitat més concreta, totes dues treballen per la dignitat de les persones, dignitat de les persones de la qual avui hem vist grans exemples. Vull felicitar els premiats, però sobretot vull agrair a la Candela i Els Xipirons, a en Josep i la Pilar, a en Marc, a l'Ajuntament de Masquefa i als campions del Nàstic el seu exemple. Per tant, avui no voldria tant donar-vos l'enhorabona com agrair-vos la feina que feu, una feina d'aguantar les portes, d'aguantar-nos les portes i de mostrar-nos que en aquestes portes, en totes, hi hem d'entrar tots junts, comunitàriament.

En aquest sentit, deixeu-me fer una reflexió al voltant d'aquest concepte de comunitat. Una comunitat no té a veure amb l'espai físic que ens envolta; no té a veure amb els carrers, amb les cases, amb les voreres, amb tot el que compartim en un poble, en una ciutat, als racons d'aquest país. La comunitat no és un espai físic. La comunitat són les persones, però no les persones enteses com una unió, com una aglomeració, sinó la relació entre les persones. Una comunitat està feta de moltes portes. Hi ha molta gent que vol aguantar les portes, hi ha molts petits gestos invisibles però absolutament necessaris que creen xarxes, que ens ajuden i que ens fan sentir que formem part d'una mateixa cosa. Això és el que fa, la comunitat. És una altra manera de parlar d'inclusió, d'inclusió social, d'inclusió en els nostres entorns més propers, però sobretot d'una inclusió que treballa els valors que compartim: el de ser lliures, el de ser iguals, el de la fraternitat.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Roger Torrent i Ramió

President

Vosaltres compartiu aquests valors i avui ens ho heu demostrat. Ho demostreu cada dia. Les institucions tenim un paper fonamental, al qual no hem de renunciar ni l'hem de rebutjar, sinó que l'hem d'exercir amb responsabilitat. Tenim, evidentment, eines al nostre abast per generar una societat més inclusiva. Però no n'hi ha prou. Per ser efectivament una comunitat necessitem moltes Candeles i mols Xipirons, molts Marcs, molts Joseps, moltes Pilars, molts campions com els del Nàstic i moltes ONCE. Necessitem treballar constantment i conjuntament per obrir les portes i perquè no es tanquin mai més.

Felicitats per aquests vuitanta anys i moltíssimes gràcies per la molta feina que heu fet i que fareu en el futur. Com deia un dels nens del vídeo que hem vist ara, d'aquí a un segon ja serem en el futur. Doncs bé, esperem que d'aquí a un segon tots siguem millors que no érem un segon enrere.

Moltíssimes gràcies.